

divendres, 19 febrer de 1937

PREU:

Any III Núm. 417
Redaccio Administració:
Ronda Universitat, núm. 25.
Impremta: Tallers, núm. 48.
Telèfons: 14446 - 22127
BARCELONA

15
CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:

Una veu
del front

EXERCIT POPULAR!!!

Importants converses del President de Catalunya amb representants de partits polítics i organismes sindicals

El President de la Generalitat ha passat el matí a la Residència. Al seu despatx particular ha reunit a comissions de representants dels diversos partits polítics i organitzacions sindicals antifeixistes, amb els quals ha tractat distintes qüestions per a la formació de l'Exèrcit Popular.

L'organització definitiva d'un exèrcit disciplinat per tal de fer front a les variades tropes feixistes, i capaç de reconquistar per a la República el territori a poder dels facciosos. Una vegada acabades aquestes reunions, s'ha facilitat a la Premsa una nota dels acords adoptats.

A la sots-Secretaria de la Presidència s'acabaven rebent-se telegrams i comunicacions d'entitats i organismes, demanant la creació de l'Exèrcit Popular i el Comandament únic. A continuació donem la llista de les rebudes en el dia d'avui:

Ajuntament de Tremp; Consell Obrer del Sindicat Nacional Ferroviari de Tarragona; Ajuntament d'Anglès; en nom de tots les organitzacions sindicals; Consell Municipal de Bellpuig; Ajuntament d'Igualada; en nom dels Partits antifeixistes; Ajuntament de Montblanc; en nom de les entitats antifeixistes; Centre d'Esquerra Republicana de Ponç; Sindical P. S. U. i C. T. de Palaudrera; els Guàrdies de Seguretat de la Primera Companyia, en nombre de 150; Comitè de «La Dona de la Ramoneta»; Treballadors de la casa «Subministaments Elèctrics, S. A.»; Comitè Local U. G. T., Federació Local, Badalona; Un grup de ciutadans de Gràcia; Ajuntament de Pinós de Llobregat; Partit Socialista Unificat de Catalunya de Palau de Gubert; Unió d'Empleats d'Oficines U. G. T., de Barcelona; Treballadors del Bano Saragosa; Comitè Directiu Control Obrer; Treballadors de la Casa Romagosa i Cia, S. en C., en nombre de 100 obrers.

Aclariment necessari...

La substitució del Comissari d'O. P. de Lleida

L'òrgan periodístic del P. O. U. ha en la seva edició d'ahir ocupat extensament del canvi de comissari d'Ordre Públic a Lleida, i fa una sèrie de comentaris que no s'ajusten a la realitat. La substitució, en aquell càrrec, del company Rodó, afiliat al P. O. U. M., pel company Francesc Viadú, no ha originat —contra allò que vol donar a entendre «la Batalla»— cap protesta ni mobilitat per part de cap de les forces sindicals i polítiques de Lleida, exceptuant, és clar, el P. O. U. M. Aquella substitució ha estat feta després de realitzar-se les exploracions necessàries i rebudes les suggestions de tots els elements representatius sindicals i polítics d'aquelles comarques.

Aquesta és la veritat, i aquest és el motiu que ha provocat l'acord del Govern de la Generalitat —síntesi i representació de les forces antifeixistes— en virtut del qual Francesc Viadú ha substituït Rodó en la Comissaria d'Ordre Públic de Lleida.

Del bombardeig teixista del dissabte

Aquest matí, a dos quarts d'onze del matí, ha tingut lloc l'enterrament de Maria Lluïsa Sabarés i Torres, víctima del bombardeig del dissabte passat. El següent funeral ha sortit de l'Hospital Clínic, i, ultra els familiars hi ha assistit el conseller regidor de Governació, ciutadà Hilarí Salvadó i Castell, en representació de l'alcalde senyor Carles Pi i Suñer. En dol s'ha acomiadat al carrer de Casanova, xamfrà Corts Catalanes.

El jutjat número 13, que és el que té al seu càrrec la instrucció del sumari pel bombardeig del dia 13, ha rebut declaració a diversos dels que resultaren ferits durant el bombardeig.

ATENCIO AL DIVORCI!

Un dels vicis capitals que hom retreia a la vella política era el divorci existent entre els dirigents i el poble. Hi havia moments en què la distància espiritual entre els uns i l'altre era tan considerable que semblava talment que el personal governant, en lloc d'ésser designat pel sufragi universal i directe, fos el resultat d'una elecció de tercer o quart grau...

La República modificà bon xic aquest estat de coses. Els afanys populars, en allau incontentible, en algunes ocasions portaren al poder els partits i els homes que sentien més a la seva vora. Exemple no tan remot és el de les eleccions del 16 de febrer del 1936, que fa uns quants dies commemoràvem tots els republicans com una data gloriosa d'aquesta íntima comunió entre els polítics i les masses victorioses.

Malgrat això, alguns partits proletaris i algunes organitzacions sindicals que es mantenen més o menys allunyats de la política activa, pretenien encara representar gairebé en exclusiva el poble i, en nom d'aquest, volien exercir una oposició de crítica.

Vingué el 19 de juliol. Les organitzacions sindicals ocuparen el lloc de responsabilitat que els pertocava, per llur força i per la contribució aportada a la lluita comuna. Des d'aquell dia no es pot parlar formalment de divorci entre el país i els seus representants als Consells de Govern.

No obstant això, és precisament ara quan nosaltres volem preguntar si els homes representatius de les Sindicals, en llur actuació governamental, interpreten fidelment els anhelos de les masses enquadrades en les seves organitzacions. Volem preguntar si aquestes actituds d'irreductibilitat respecte als altres sectors antifeixistes, si certes conductes intolerants en qüestions que afecten profundament la rearguarda, són compartides pels homes que delegaren llur confiança en els dirigents sindicals.

Se'ns acudeixen aquestes preguntes perquè tota aquella persona que la guerra i la revolució no hagin desconnectat del poble, cada dia pot recollir una infinitat de comentaris, en l'atzar de les converses del carrer, de les visites als comerços i a les fàbriques, que demostren vivament que el sentiment popular no llisca pels mateixos carrils per on s'estenen a fer-lo lliscar alguns dirigents obrers.

El poble està tip de divisions absurdes; el poble parla d'unitat sense segones intencions, i no tan sols en parla, sinó que quan se'l convoca per a afirmar-la —aquell memorable míting de les dues sindicals a la Monumental...— fa acte de presència d'una manera compacta i entusiasta. El poble no comprèn perquè, després de parlar tant i tant de comandament únic, aquest encara no s'ha implantat. El poble no entén mai perquè els acords presos al Consell de la Generalitat, després són inutilitzats per homes i agrupacions que es diuen dependents de les Sindicals representades al Consell... I, per les aparences, sembla que els dirigents sindicalistes no s'adonin d'aquest desconcert popular. Qualsevol diria que l'exercici del poder els ha rovellat llur instint polític; que se'ls afliuen les antenes amb les quals pretenien captar tan purament els batecs del país...

¿Hauran anat a parar precisament en aquell divorci característic de la "vella política", que ells tant bescantaven?

Aquest Jutjat ha rebut la notificació que a conseqüència de l'esmentat bombardeig resultaren nou ferits més, de l'existència dels quals no es tenia notícia.

Aquests són: Joan Prat Mistrall; Josep Rodrigo Nos; Antoni Domènec Sánchez; Miracle Roig Farràs; Núria Moratons Sabarés; Jaume Godayol; Eduard Abad; Trinitat Pastor i Teresa Gil Quadras.

E. R. C.

AVUI
CONCENTRACIO A
MANRESA

A les deu de la nit, al
CINEMA KURSAAL

Hi parlaran:

Jaume Aiguader
Francesc Senyal
Jaume Miravittles
A. Rovira i Virgili
Martí Barrera
J. Tomàs i Piera

L'obús que esclatà al domicili de les J. S. U. l'havien dut del front com a record

Bilbao, 18 (Servei exclusiu de Febus). — Ahir, a les cinc de la tarda, es produí una formidable explosió en el pis segon de la casa número 13 del carrer de l'Arenal, domicili de les Joventuts Socialistes Unificades.

El director general de Seguretat manifestà que es tractava d'un accident purament casual en ocular un obús que havia estat portat com a record d'una operació realitzada al front de Villarreal. A conseqüència d'aquest succeís, resultaren morta Agustí Zapirai, de la JSU; Trifó Medrano i Lluís Rodríguez Cuenca, aquests dos últims del Comitè Central de les JSU.

ATENCIO AL FRONT ARAGONES!

COM QUE NOSALTRES NO ATACAVEM HO HAN FET ELLS

De la inactivitat al front, però, n'és responsable la rearguarda, que no sent la guerra com cal. ESPEREM QUE L'AVIS SERA TINGUT EN COMPTE

NO PASSEN

Comunicat d'aquest matí del conseller de Defensa al President de Catalunya

«Se segueix combatent al front. Han estat rebutjats tots els atacs de l'enemic i disposades les nostres tropes a contratacar.»

El conseller primer, Josep Terradellas, ha estat fins a la una del migdia a la Conselleria de Defensa, on s'ha entrevistat amb el sots-secretari de Guerra, Juvanel, i el cap d'Estat major, tinent coronel Guarnier, per tal d'informar-se de la marxa de les operacions al front aragonès.

Montalban, 18. — A primeres hores del matí d'avui han atacat les nostres posicions avançades forts contingents facciosos, constituïts per Terc i reserves. L'atac ha estat de gran violència, ho i emprant-hi artilleria, morters i aviació. Anava dirigit a apoderar-se d'un important centre miner que hi ha en aquest sector.

Els facciosos han neutralitzat les nostres avançades. Malgrat això, els nostres soldats s'han defensat amb molt brà i una valentia extraordinària, i han rebutjat tots els intents dels facciosos i contratacat dues vegades victoriosament a l'arma blanca.

L'artilleria d'aquest sector, s'aura sortida del període d'instrucció, i ha tocat amb l'operació d'avui, malgrat la qual cosa, per la voluntat de tota la unitat, el seu foc ha estat d'una resultats magnífics, car ha fet callar l'artilleria enemiga i l'ha obligat a retirar-se, després d'haver desfet condecoracions enemigues.

A última hora de la tarda l'enemic, totalment fracassat en el seu intent, s'ha vist obligat a retirar-se de les seves posicions inicials, segons condecoracions d'un soldat que s'ha passat dels rengles facciosos.

Sabem que l'atac d'avui ha costat a l'enemic gran nombre de baixes, entre elles un capità mort i dos oficials ferits.

La moral de les nostres tropes és excel·lent.

LA GUERRA, AL NORD

Les nostres forces han atacat al sector d'Eibar

Bilbao, 18 (Servei exclusiu de Febus). — Comunicat del Conseller de Defensa d'Euzkad, facilitat a última hora d'ahir passada:

Al sector d'Eibar les nostres forces han atacat amb foc de metralladora als combats i relliscats que per la carretera d'Urdax es dirigien a les posicions enemigues. Els homes dispersats i causant baixes vistes.

A la resta dels fronts sense novetats.

S'han passat als nostres rengles, pel sector d'Erandio, dues persones procedents de Cenicero i per Eibar dinou dones i dos nens expulsats del camp facciós.

Fa dies...

que advertirem que els cotxes, amb la consegüent despesa de benzina, no havien de servir perquè els nous "senyors" els utilitzessin per a anar al cafè. Ara ens arriba de la Conselleria de Serveis Públics la nota que segueix:

Ahir, obint ordres de la Conselleria de Serveis Públics, les Patrulles Motoritzades del Consell del Transport, procediren a requisar els cotxes que es trobaven a les portes dels cafès.

Aquesta mesura ha produït molt bon efecte al públic en general que ho presenciat, ja que no es pot tolerar de cap de les maneres que havent-hi escassetat de benzina i essent necessari els cotxes per a la guerra, hi hagi qui els utilitzi per a les seves expansions particulars.

Aquestes ràtias seguiran efectuant-se continuament i seran publicats a la premsa els noms dels qui utilitzen els cotxes indegudament.

Celebrem la coincidència de criteri amb el conseller de Serveis Públics

"Seria convenient restringir l'exagerada propaganda per mitjà de cartells", diu l'Ajuntament de Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona exposa a la consideració de les organitzacions polítiques i sindicals, organismes corporatius, entitats i empreses, la conveniència de restringir l'exagerada propaganda que es fa per mitjà de cartells, la qual, ultra embrotar els carrers i edificis monumentals, troba en el propi excés la natural ineficàcia, i contribueix a donar a la ciutat un caràcter espectacular que no s'adui gens amb la sobrietat obligada en temps de guerra.

També recorda l'Ajuntament que, quan la propaganda es realitza per mitjà de pancartes, plafons, barbaques, etc., és necessària, abans de la seva col·locació, el permís municipal, i s'adverteix que comporta també el pagament dels drets corresponents.

L'Ajuntament de Barcelona recomana, així mateix que tots els actes i manifestacions que poden motivar una aglomeració de multituds no es facin en llocs on hi hagi jardins, els quals, pel seu caràcter públic, tots els ciutadans han d'estar interessats a conservar.

CONTROL! CONTROL! CONTROL!

mentre a França els diaris creuen que la no intervenció entra en una fase definitiva, es té coneixement de l'acord entre Hitler i Franco, negociat per Faupel, el "colonitzador":

AILLAR FRANÇA!

Paris, 19.—Amb la notícia de l'arranjament a què s'ha arribat en allò que fa referència al control de la no intervenció a Portugal per part d'agents britànics, la majoria dels diaris es donen per satisfets. Creuen —o fingeixen creure— que ara la no intervenció entra en una fase definitiva. Però els periodistes de guerra publiquen avui notícies sensacionals sobre l'acord a què s'ha arribat entre Hitler i Franco, cas de vèncer aquest o la contesa. Aquest acord fou negociat pel general Faupel, representant del Reich en l'anomenada «Junta de Burgos».

L'acord, ultra les estipulacions de caràcter econòmic, conté els següents punts:

Primer: L'adhesió de Franco al pacte germano-aliat contra el Komintern i compromís del general rebel a abandonar la B. de N. quan hagi aconseguit ocupar íntegrament Espanya.

Segon: L'acord comportarà assistència mútua en cas de conflicte.

Tercer: El Govern del Reich posarà a la disposició de Franco 1.500 SS. (o alguns guàrdies negres de Goering, els més fidels executors de les ordres nazis).

El període d'Humanitat, parlant d'aquest mateix acord, diu que es tracta d'un pacte dirigit obertament contra França. Amb això s'aconsegiria allò que Hitler demanava en «Mein Kampf»: l'isolament de França.

"L'organització de les Comissaries de Policia de districte és excel·lent", diu el company Soler Arumi
Durant el passat mes, a les onze delegacions de Barcelona s'han portat a cap 2.831 serveis

Aquesta tarda, l'inspector general de Serveis de la Comissaria general de Policia, company Soler Arumi, ha anat al seu despatx a la Comissaria general i els ha fet les següents manifestacions:
— He fet cridar — ha començat — per tal de donar-vos compte del resultat de les onze delegacions de Barcelona que heu estat portant a cap durant el passat mes. Aquest resultat ha estat el següent: 2.831 serveis.
— Aquests serveis — ha seguit — són de mena diversa. N'hi ha 141 motivats per agressions i lesions; 10 per robatoris; 39 per escorcolls; 163 per seguretat pública; 164 per detencions; 31 motivats per homicidis; 20 per malalties; 71 per motius diversos, i 93 per expulsions.
— Un bon resum de tot el que ha estat fent — ha dit — és el que heu portat a cap durant el passat mes. Heu estat portant a cap 2.831 serveis, i heu estat portant a cap 2.831 serveis.
— Com veieu — ha continuat — aquesta excel·lència en el treball, i com veieu la bona voluntat i el treball dels companys que en depenen. En portar a cap aquests serveis que m'interessa

La costa catalana es fortifica

Són molts els Ajuntaments que han imposat el treball obligatori

Amb motiu de les últimes agressions feixistes, Barcelona, Catalunya i tota la costa catalana s'han fortificat. Els Ajuntaments de la zona han imposat el treball obligatori per a tots els ciutadans que són capaços de treballar. Aquesta mesura té per objecte defensar la costa catalana de les agressions feixistes. Els Ajuntaments de la zona han imposat el treball obligatori per a tots els ciutadans que són capaços de treballar. Aquesta mesura té per objecte defensar la costa catalana de les agressions feixistes.

La guerra, la guerra!

ELS OBRERS FERROVIARIS ACORDEN NO ESSER EXCLOSOS DELS DECRETES DE MOBILITZACIÓ

Anit, al local del C. A. D. C. L. el Sindicat Nacional Ferroviari, Consell Obrer de Barcelona Nord i el Sindicat Nacional d'Indústria Ferroviària, Subsecció Barcelona Nord celebraren una Assemblea de Consulti, en la qual es prengueren importants acords relacionats amb la situació creada per la guerra i els seus efectes. Els obrers ferroviaris acordaren no ésser exclosos dels decretes de mobilització. Els obrers ferroviaris acordaren no ésser exclosos dels decretes de mobilització.

A BELLESGUARD HAN FOMAT JA UNA COMPAÑIA DE RESERVA

Al poble de Bellesguard d'Urgell (Lleida), una població de dos mil habitants, han format una Compañia de Reserva dels seus camarades que no han anat a les llines de batalla, sinó que s'han quedat a casa treballant.

REGISTREN LES ADHESIONS AL GOVERN DE LA GENERALITAT

Cada dia són expressades notes i adhesions al Govern de la Generalitat, en el sentit de col·laborar a la tasca que aquest organisme té a la vida catalana realitzant per a guanyar la guerra.

Victima de la metralla, ha mort el cap dels Serveis de Guerra

Madrid, 18. — La metralla d'una batalla de les llines d'anit, pel poble de Bellesguard d'Urgell (Lleida), ha mort el cap dels Serveis de Guerra, el company Soler Arumi. El company Soler Arumi ha estat mort a causa de la metralla que ha caigut sobre el poble de Bellesguard d'Urgell (Lleida).

SEGUIM A L'AVANÇANT...

Al sector del Jarama els facciosos han sofert més de 3.000 baixes

Madrid, 19. — Durant la nit passada i la crisi total del dia d'avui, al sector del Jarama, els facciosos han sofert més de 3.000 baixes. Els facciosos han sofert més de 3.000 baixes al sector del Jarama.

Els ministres han estat reunits quatre hores i mitja

Estudiaren les decisions del Comitè de no intervenció

València, 18. — S'ha reunit el Consell de Ministres en reunió extraordinària per estudiar les decisions del Comitè de no intervenció.

A Bermeo, la policia basca ha detingut una embarcació amb fugitius

Bilbao, 18. (Servei exclusiu de Feus). — La policia basca ha detingut una embarcació amb fugitius a Bermeo.

A militants i simpatitzants d'E. R. de C.

La Comissió d'Ajuda a les víctimes del feixisme de Barcelona ha detingut militants i simpatitzants d'E. R. de C.

Mussolini, es decideix a viatjar?

Roma, 19. — L'annunci del viatge del Duce a Tripoli tindrà lloc el dia 9 de març. El viatge — segons declaren els cercles autoritzats — durarà uns deu dies.

ELS DE L'ESTACIÓ DEL BOGATELL

Al jutjat de guàrdia, s'ha rebut de la Comissaria d'Economia la denúncia corresponent als fets ocorreguts a l'estació del Bogatell.

LA CIUTAT

DIADA CULTURAL. — Per al proper diumenge, la Federació Local de Joventuts Llibertàries de Barcelona prepara diverses actes culturals i artístics que tindran lloc al matí, tarda i nit de l'endemà.

FESTIVAL. — Diumenge, dia 21 del present mes, tindrà lloc un festival extraordinari al "Casal del Març" (Via Durruti, 3), organitzat per la Comissaria de Salut i Assistència Social de la Generalitat, amb la cooperació dels Boy-Scouts de Catalunya, consistint en un aplec programat de Titelles i el ventrílocu Aníbal.

FESTIVAL ESPORTIU. — Organitzat pels Tullers num. 1 i 5 de la Col·lecció de Correguts, Tacs i Cuirs, tindrà lloc el proper diumenge, dia 21, aprofitant el dia de la Creu Roja i de les Milícies Antifeixistes, un festival esportiu al "Casal del Març" (Via Durruti, 3).

DISCORS ROIG INTERNACIONAL. — Convoca tots els membres del Comitè Central a la reunió que tindrà lloc el proper diumenge, dia 21, a dos quarts d'onze del matí, al local de la Unió d'Estudiants d'Illa de Març, 38, par. 1.

CURS DE BATXILLERAT. — El proper dia 25 restarà delinquantment closa la matrícula als cursos de Batxillerat durant el dia 1 de març, organitzats per la Unió d'Estudiants d'Illa de Març, 38, par. 1.

LLUIS DE SIRVAL HA ESTAT VENJAT!

A LA MARAÑOSA HA MORT L'ASSASSI DIMITRI IVANOV

Madrid, 18. — Segons una informació que publica «Castilla Libre», en un dels sectors pròxims a La Marañosa fou ferit per les forces del Tercer, el col·locat en una llera per tal de portar-lo a una ambulància. No havien caminat cinquanta passes, quan una altra bala posà fi a la vida d'aquest soldat de tanta minúcia asturiana. Així ho ha explicat un soldat de la Legió que s'ha passat als nostres rengles.

Als darrers combats

Ha estat capturat a l'enemic una gran quantitat de material bèl·lic

«Castilla Libre», publica el que segueix:
«Durant l'acció lluitada al Sud de la Marañosa, el dia 17 darrer, fou capturat a l'enemic dos morters de 80, dos metralladores, nombrosos fusells, setze calces de municions i molt material de guerra, mules, cotxes, etc.»

Acabarà Alemanya per envair militarment Austria?

La restauració dels Habsburg no agrada a Hitler

Viena, 19. — No ha causat gran sorpresa la notícia publicada per alguns comentaris diplomàtics, segons la qual Alemanya es disposaria a enviar un exèrcit d'ocupació a Austria en el cas que es procedís a una restauració dels Habsburg.

Els assassins del poble

El Tribunal Popular especial es reuneix per tal de fallar la causa instruïda contra l'ex-comandant Joan Fernández Matamoros i l'ex-capità Josep Fernández Balvis, del regiment d'infanteria de Badajoz número 13, acusats d'haver participat activament en els fets del 19 de juliol.

Al districte IV, decidits a acabar amb els tirotejadors emboscats

Convocada pel conseller-delegat del Districte IV, tindrà lloc una reunió de treball dels barris per tal de tractar dels afers més importants i dels problemes a resoldre sorgits de l'actual moment revolucionari.

L'evacuació dels refugiats a l'ambaixada de Xile a Madrid

Londres, 18. — Es precisa que la qüestió dels refugiats a l'ambaixada de Xile a Madrid està a punt de resoldre's d'una manera satisfactòria.

Per li sembla que Portugal accepta el control britànic

Londres, 19. — Segons informacions recollides per la premsa britànica, el projecte transatlàntic, resultant de les negociacions anglo-portugueses, mitjançant el qual Lisboa acceptaria un control britànic de la no intervenció, seria examinat aquesta tarda pels membres del Comitè de no intervenció.

Ha mort el comissari del Poble en la Indústria Pesada

L'octubre passat, la URSS celebrà els seus 50 anys de treball

Moscou, 19 (Urgent). — Grigori Konstantinovitx Ordjonikidze — comissari del Poble a la Indústria Pesada — ha mort aquesta matutina.

Bèlgica prepara uns projectes de llei destinats a la prohibició del reclutament i tramesa de voluntaris a Espanya

Brussel·les, 19. — El Govern belga ha encarregat al Ministeri de competències la preparació d'uns projectes de llei destinats a la prohibició del reclutament i tramesa de voluntaris a Espanya, en aplicació de l'acord de no intervenció de Londres.

S'ha produït una explosió a bord del creuer "Wycoming" que ha causat víctimes

Len Angeles, 19. — Segons un radiograma rebut del comandant suprem de la flota americana, s'ha produït una explosió a bord del creuer «Wycoming» — retirat del servei, i que ara servia de vaixell-escola.

La torre està completament destruïda. Cinc homes de la tripulació han mort. N'hi ha deu de ferits.

El «Wycoming» prenà part en uns maniobres que la flota fa a l'illa de San Clemente.

LA MA D'OBRA, FORÇA NACIONAL DEL JAPO

Un paisatge de barriques i fils telegràfics...

Barraques de branques, barraques de fusta, barraques de fang a tot el llarg de les carreteres i dels camins. I, com a fons d'aquest paisatge uniforme, pais de telegràfics i de tel·lons. I vistes de ferrocarri. A cada metre de terra un home combat sobre l'arada de fusta vella o una dona collint herba, asseguda damunt dels talons, o un petit arrossegant un gos carregat de garbes. I als creuaments de les carreteres, gendarmes bellament uniformats i armats de bambús i de fusells.

Per cada quilòmetre quadrat de terra cultivable hi ha 950 camperols que lluiten amb les herbes i la roca i els arbres que els arrabassen la terra al més petit descuit. Arròs, moreres i col·lís. I una mà d'obra abundant, capaç de satisfer totes les demandes de tot un continent. Mà d'obra a cap preu, a pocs cèntims, per la minestra. Mà d'obra de dona, d'home, d'infant. Mà d'obra d'una producció sense competència. Mà d'obra per a tot el món i per al camp, per a les mines i per a la metal·lúrgia. Mà d'obra que s'ofereix a les borses de treball, als carrers, als camins, a les cases de té i a les vores dels rius.

Mà d'obra a tot arreu, per a tot i sempre. Mà d'obra, força nacional del Japó.

A Europa un obrer controla, com a màxim, vuit telers de filar. A les fàbriques de Toquio, un obrer arriba a controlar-ne quaranta. A Europa un obrer cobra un jornal de vuit, deu, quinze pessetes. Al Japó un obrer cobra un jornal de setanta cèntims i el que es considera ja com un aristòcrata del proletariat rep, a la fi del dia, una pesseta i mitja. Un reporter francès escriu un llibre sobre el país del Micado titulat: «Allà on es viu per un franc diari».

Els teixits japonesos fan la competència als teixits anglesos a la Índia, a la Xina, a la mateixa Anglaterra. Els articles metal·lúrgics japonesos fan la competència als alemanys, a les mateixes botigues de Berlín i les sabates manufacturades a l'Imperi d'Àustria, amb cuir importat de la Manxúria, es venen a Tòquio a preus més barats que les sabates nacionals del mateix Japó. Bicicletes, piles elèctriques, raspalls, sabó, seda, vidre bufat, tot a cap preu. «Dumplings».

Els obrers del Japó produï-

xen més i cobren menys que els obrers de cap altre lloc del món.

Tot l'edifici capitalista, militarista i imperialista del Japó s'aganta sobre aquesta realitat, que ha aixecat la grandesa i la potència d'un país sobre la misèria i el dolor de la majoria de la seva població.

Els militars volen conquerir llocs i països per a les seves armes. Els capitalistes volen conquerir mercats. L'objectiu és comú a les castes dominants. Però els uns volen usar la violència, volen anar de pressa i els altres volen penetrar lentament i per mitjà de la diplomàcia i de la bossa dissimuladament acceptada pel contrincant.

I el xoc entre els clans dirigents — ambdós assestats de poder i de rapinya — esclata periòdicament. Pel febrer de 1936 els militars assassinen uns quants ministres que feien el joc als capitalistes. Però aquests són encara forts. Dominen la política. Ara, de nou, l'exèrcit fa sentir les seves amenaces. S'arribarà, probablement, a una transacció que donarà als galdons una posició preponderant. S'emprindran noves conqui-

tes: per als uns llores i victòries, per als altres mercats i matèries primeres. Per a les masses que paguen totes les despeses d'ambdues castes, un terreny nou a cultivar i un motiu més d'esdevenir carn de canó.

I els salaris continuaran essent els més baixos del món i els obrers seguiran essent els més productius de tots els països...

Baralles al Parlament, dimissions, consells del Micado, amenaces militars, maniobres de passadís, assassinats, conciliacions, expedicions; tot a base dels salaris baixos i de la feina alta. Tot sobre les espalles dels miserables i a profit dels aprofitats. La més gran fortuna del món — és una fortuna japonesa — l'obrer més pobre del món és un obrer japonès. Reproduït en seixanta milions d'exemplars.

La reconciliació de militars i polítics no tardarà a esdevenir. Fins que l'edifici començarà a esquarterar-se, perquè una nació no és mai forta si tota la nació no hi ajuda. I al Japó només hi contribueix, a aquesta feina, una part. L'altra, els obrers, esperen... Sense ells poc es podrà fer...

VISCA LA MARINA!

Bruno Alonso, comissari polític de la flota republicana, ha publicat un article sensacional, que ha omplert de joia i d'esperança l'ànima de tots els bons antifeixistes.

Feia temps que semblava talment que hi hagués elements interessats a crear al voltant de la marina de guerra lleial un núvol de malícia, de suspicàcies. L'article que comentem ha aclarit ràpidament l'atmosfera. La flota de la República compleix el seu deure i està disposada a complir-lo sempre; ve't aquí la principal afirmació de Bruno Alonso.

Recollim aquesta afirmació i afegim que nosaltres no hem dubtat mai de la marina republicana. No n'hem dubtat mai perquè els homes que porten l'alta direcció de la flota lleial mereixen tota la nostra confiança. Creiem cegament en llur capacitat, en llur patriotisme, en llur entusiasme antifeixista...

Per això, si en algun moment hem sentit impaciència — una legítima impaciència derivada de la passió — hem callat, convençuts que la nostra impaciència era la mateixa del Govern de la República, i que aquest, que era el màxim coneixedor de les nostres possibilitats d'actuació marítima, adoptaria les decisions que l'hora reclamava.

No tothom ha fet igual. Hi ha qui ha fet una campanya de l'aparent passivitat de la flota lleial republicana. Tan poc que costa assabentar-se de les coses abans de combatre-les! Sobretot quan per a informar-se hom pot recórrer a amics i correligionaris que tenen vot i veu en els Consells en els quals es decideix l'actuació de l'esquadra republicana.

JUST ESPLA PARLARAN A REUS DIUMENGE

Diumenge, a les onze del matí, se celebrarà a Reus un gran miting d'afirmació antifeixista, en el qual parlaran, entre altres, els ministres del Govern de la República Carles Esplà i Juli Just. L'acte, que tindrà lloc a l'ampolla sala del Teatre Fortuny, ha despertat una gran expectació entre els antifeixistes d'aquelles comarques.

Una enquesta del Secretariat Militar del P.S.U.C. i de la U.G.T.

¿Com es pot guanyar la guerra ràpidament?

“No permetent que mentre hi hagi obres de fortificacions per fer deixin d'aprofitar-se 40.000 jornals setmanalment”, diu Joan Grijalbo, representant de la UGT al Consell d'Economia

Obligant els Sindicats, sense excepció, que es sotmetin a les condicions a la disciplina del Govern de la Generalitat, ja que aquest representa la classe treballadora.

No permetent que mentre hi hagi obra de fortificació per a fer, deixin d'aprofitar-se 40.000 jornals setmanalment que es fan efectius a companyia en atur forçat.

Implantant immediatament, amb la màxima autoritat i ordre revolucionari, els Regiments i les Divisions, bo i incorporant-hi tots els que estiguin mobilitzats a mesura que la Conselleria de Defensa ho ordeni, d'acord amb el Govern de la Generalitat.

Així s'implantarà el Comandament Unic i la disciplina que els antifeixistes exigim per a guanyar la guerra.

“Sense discòrdies entre els antifeixistes — opina Joan Domènec, conseller de S. P. — i acceptant amb goig els sacrificis”

Tenint en compte que en la guerra, el qui no avança, tard o d'hora ha de retrocedir; alinyant tot motiu de discòrdia entre les forces antifeixistes i acceptant amb alegria les privacions i sacrificis que imposa la revolució.

Un català als fronts d'Euscadi i Astúries

Vè i últim - A TRES-CENTS METRES DEL CENTRE D'OVIEDO!!!

Molt s'ha parlat de l'actuació de les milícies asturianes en lluita per aquestes terres. Durant moltes setmanes l'atenció de tota l'Espanya proletària, i també la de la resta del món, s'ha concentrat en l'actuació d'aquests braus dinamiters que dia darrera dia han pressionat durament sobre la capital asturiana a petó de les forces faccioses que acabava Aranda.

Cal veure's de prop...

Cal veure de prop, però, l'actuació d'aquests homes, la forma i la situació dels nostres lluitadors, per a comprendre perfectament com aquell interès és justificat. Una visita a l'ampoli front que encercla gairebé per complet Oviedo és una cosa impressionant i que no s'oblida. Recorregut les línies avançades, dintre, pot dir-se, d'Oviedo, copsar d'esprít combatiu, el trespàs de les nostres homes, és sentir més plenament la confiança del triomf.

A 300 metres...

Des del darrer del parapet es guardem clarament el centre de la ciutat. Del cimbori de la catedral fins a l'entorn situat, no hi ha encara 300 metres en línia recta. Pel que podem observar, no hi ha, dins d'Oviedo, cap sensació de vida. El rascar d'un autòmobol senten clarament des de la nostra posició. La vista tan pròxima de la ciutat, aquest silenci i cosa morta, trencat a intermitències per la metralladora i el i all, és quelcom impressionant...

Des remolquem una altra vegada per aquest púit que domina magníficament Oviedo. A dalt ens donem perfecte compte de la nostra situació. Tenim enfront, a l'altra banda de la ciutat, el Naranco, des d'on, també, les nostres posicions hostilitzen i dominen la capital asturiana. Al nostre darrere hi ha el massís d'El Aramo, encapçalat de nou i que es troba per complet a poder nostre.

ben ja en aquesta posició tan valentament conquerida. Ha estat una escena que dona idea del coratge d'aquests braus minaires.

Un com tant altres milers

De tornada cap a les segones línies tenim encara ocasió de parlar amb homes que han combatut abans amb l'enemic. Un d'ells, un soldat encara capturat, i treballa amb guines en les obres d'una carretera. També hi ha act uns moros dels que han estat enviats a Espanya, mig per engany, mig aprofitant-se de la ignorància. Parlem amb un d'ells, un ciutadà joveníssim de set anys. No sap res més que ha estat embarcat per força cap a la Península... Nosaltres respectem el presoner i així aquest està emplit a la cuina.

El foc ressona victoriosament en l'espai...

Com molts dies, a última hora de la tarda les nostres bateries, magníficament i estratègicament emplaçades, comencen el foc i ressonen victoriosament en l'espai... Nosaltres retornem sota la impressió fortíssima que produeix veure vibrar aquests homes greus i apacibles.

Sabran vencer!

El colze corre per aquesta vall del Nalon... Sama, La Felguera i tota aquesta conca industrial s'aganta altra lluita decidida que per la llibertat de tots està lluitant de cap a cap de la nostra terra.

Ernest SALUDES

UNA VEU DEL FRONT

El sotsgovernant, que d'ençà del 26 de juliol és el front, per a vetllar per si i per a defensar-lo contra qualsevol agressió exterior, en sublevar-se contra el Govern legítim, s'havia suicidat.

Sobre el seu cos putrefacte es creaven les milícies voluntàries, homes amb el cor encès per un ideal que sobre boscos de punys closos anar, entusiasmats i enarriats, a lluitar per la nostra independència i per un ordre social indecís.

Tothom era lliure d'anar-hi o no. Tothom era lliure d'allistar-se a l'exèrcit proletari quan i com li plagués. I d'aquest voluntariat nasqueren les més diverses centúries, unides totes elles per un mateix entusiasme, per un mateix ideal, però deslligades entre si, separades per qui sap quins matisos ideològics.

Però la trista experiència de Toledo, d'Irún, de San Sebastián i de Màlaga — duríssimes lliçons —, ens han vingut a demostrar que no n'hi havia pas prou amb el nostre entusiasme i amb el nostre heroisme... I aquestes experiències han servit d'aglutinants.

Finalment, s'ha comprès que sols amb un Exèrcit Popular la victòria sobre el feixisme es podrà assolir rodonament i esplendorosament, i ensom amb el mínim vessament de sang. Finalment s'ha arribat al convenciment, des de tots els sectors que es necessàriament urgent la creació d'aquest exèrcit voluntariament o no. Que és imperiosament indefugible la implantació d'una disciplina, que no serà la disciplina militar, però que serà una disciplina a fi de comptes.

S'imponeix ja d'una vegada i sense vacil·lacions de cap mena la incorporació de noves lliures.

Aquells que podent empujar el fusell no ho fan, bi i presumint de revolucionaris o passejant llurs armes per la ciutat o cridant visques a la revolució des de les properes cases o des dels locals públics, no són altra cosa que feixistes o covards.

Un sol pensament ens ha de dominar a tots en aquests moments: guanyar la guerra. És absurd i contrarevolucionari anar passant el temps efectuant assaigs de nous sistemes de treball. La guerra demana totes aquestes enastigues al front i no a la rearguardia, on amb les seves irresponsabilitats estan creant un ambient contrarevolucionari. Sense la Revolució es pot guanyar la guerra. Però sense guanyar la guerra, ni es pot fer ni es pot guanyar la Revolució.

La nostra guerra — m'ho està demostrant els set mesos que porto al front — sols es pot guanyar amb homes i més homes, amb homes enquadrats en un exèrcit regular, sotmes a una disciplina i a un comandament únic.

La nostra guerra sols es pot guanyar a les trinxeres. Des dels cinemes, els teatres o els cafès, des dels micròfons de la ràdio no es guanyarà mai la guerra. Únicament es guanyarà amb el fusell i la mà, amb les granades i els canons, amb el sacrifici de les pròpies vides.

Que ho entengui bé aquesta joventut que viu aлегrement a la rearguardia a costa dels lluitadors d'aquí i d'allà, contra l'enemic, contra les inclemències del temps, contra la son...

A tota aquesta joventut li és necessari agafar també el fusell si no vol veure les seves mules, les seves germanes o els seus germans sacrificats per la criminalitat feixista.

Ara, repetim, una sola idea ens ha d'obsessionar: GUANYAR LA GUERRA! Després, el poble dirà

Més espies a emany detinguts a la U.R.S.S.

París, 18. — Comunicat de Berlín que l'ambaixador D. N. B. anuncia que l'ambaixador d'Alemanya a Moscou ha protestat pel comissari del poble de Negociis Estrangeres contra la recent detenció de diversos ciutadans alemanys. L'ambaixador ha demanat que un membre de l'ambaixada reb autorització per a visitar els presos.

El comunicat de l'esmentada agència oficial atorga que és d'esperar que, després d'aquesta gestió, s'activi la instrucció del sumari obert contra els subdits alemanys detinguts.

Al restaurant només hi hauria d'anar aquell qui no pogués fer altrament; però mai per golareria. No és prudent de donar al poble la sensació que, mentre els uns treballen o combaten, els altres es diverteixen.

1r DE MARÇ!

Després de tres mesos de setge, Madrid és defensada atacant. Però cal, perquè aquest ataq sigui eficaç, que tot Espanya es converteixi en Madrid. Madrid, ciutadania antifeixista que dura tres mesos llargos — és el punt neuràlgic de la lluita contra el feixisme internacional. Catalunya no es pot desentendre de Madrid, ja que aquesta representa el mur de contenció que impedeix la invasió estrangera.

Madrid te necessitats que no altres hem de procurar cobrir ja que sense nosaltres la resistència seria impossible. El nostre suport és tan important com la seva defensa. Sense el nostre ajut Madrid seria fàcil presa del feixisme que guaita l'ocasió per a apoderar-se'n.

Cal organitzar aquest ajut d'una manera tenaç i continuada perquè sigui eficaç i és aquest aquest propòsit que hom ha constituït entre totes les organitzacions antifeixistes catalanes un Comitè que dirigeixi la tramesa constant de tot el que calgui als valents lluitadors del poble antifeixista madrileny.

S'ha acordat dedicar un dia — el primer de març pròxim — per a dedicar-hi una sèrie d'actes i aportacions exclusivament per tal d'aconseguir mitjans que puguin servir de partida que arribi a la ciutat de Madrid, el poble català a l'heroic poble madrileny i al valent exèrcit del poble, que tantes proves de la seva capacitat està donant, en aquesta lluita antifeixista contra els que volen arrabassar-nos la llibertat col·lectiva i nacional.

El poble de Feliu de Guixols es fa càrrec de 3.500 evacuats de Màlaga

Fugint de la invasió dels exèrcits estrangers que s'hau apoderat de Màlaga, arribat al port de Feliu de Guixols, a la província de Girona, es trobava tres mil cinc-cents refugiats de l'esmentada ciutat.

El poble en pos va secundar les ordres del Comitè Comunal d'Ajut als Refugiats, i tant l'Ajuntament com Creu Roja, les Milícies i els companys ferroviaris de la línia de Girona a Feliu de Guixols, rivalitzaren en l'evacuació del valzell, la qual cosa feren en el terme de quatre hores.

El cos mèdic reconegué els malalts i ferits i procedí a la seva hospitalització. Així mateix, les forces auxiliars treballaren tarda i nit fins que tots els evacuats foren degudament allotjats en llocs sanats.

El Comitè Comunal d'Ajut als Refugiats es compou a fer públic el seu reconeixement a tota l'autoritat, miliciana, ferroviària i Creu Roja de Feliu de Guixols, per l'acolliment i atenció que atorga als exiliats.

A través de les cases enrunades

Des del cementiri anem descendint per les línies fortificades cap a la ciutat. Travessem la carretera. Arruïnades, destruïdes, incendiades per l'enemic, en la seva retirada. Arribem fins al carrer de Sant Llàtzer, a través de les cases enrunades. Tenim ben davant nostre el convent de les Adoratrius i el grup escolar, des d'on un ruïnat ens hostilitza. Les cases estan crivellades de bales, esquerdes pel obusos, enderrocades per la dinamita. Al mig de la carretera, entre dos focs, hi ha un cadàver que l'enemic ha deixat abandonat. És un pilot informe, més de sis setmanes que jau allà al mig de la carretera.

Els dinamiters

Es des d'aquesta posició que podem presenciar de la manera com actuen els nostres dinamiters a l'assalt d'una casa en poder de l'enemic. Des del nostre observatori presenciem clarament la maniobra d'atac. Un grup d'uns deu homes avancen silenciosament, amb els paquets dels explosius a la mà, arribant cautelosos al mur d'una casa prop d'aquella on l'enemic es bat desesperadament. Així amagats llancen una i altra vegada amb força els paquets sobre la teulada de la casa i inicien tot seguit una retirada per a esperar els efectes de l'explosió. Aquesta no es fa esperar mentre les nostres metralladores actuen intensament. Uns moments més tard els nostres homes es tro-

Gijón, febrer. (Exclusiu per a ULTIMA HORA.)

(Vegeu els reportatges anteriors en les nostres edicions de divendres, dissabte, dimarts i dimecres passats.)

Després, el poble dirà